

POCZYNIENIE (1) *sb n*

L sg poczyni(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uczynienie, wyrządzenie (o wielu) [czego]:

Wyrażenie: »poczynienie szkod«: yakom tesz wirozvmial spyłfania tego Sedziego naschego o pyerwłchim poczinieniv szkod tich poddanich naszich *LibLeg* 11/62v.

Synonim: wyrządzenie.

Cf **POCZYNIĆ**

KW, MM